

ויסע ויבא ויט, שבו וא"ו כחשבון אח"ד, שהינו מאמר אחד שהוא בראשית, שבארוה עליו, והלא במאמר אחד יכול להפראת, וזהו אהוב רבנו. מי שמוסר נפשו באחד, באהבת רבנו, ומשום זה ואהבת את ה' אלהי"ך, אפלו נוטל את נפשו. שאם חביבה עליו נפשו מגופו, לכך נאמר ובכל נפשו. ואם חביב עליו גופו מממונו, לכך נאמר ובכל לכבוד. ואם חביב עליו ממונו מגופו, לכך נאמר בכל מאדך. במה שחביב עליך, מסר אותה באהבת רבנוך בעת צרה. וזהו הנסיון שעתידים ישאל להתנסות בשבעים השנים של הגלות האחרונה, שעני חשוב כמת, וכאלו נוטלים נפשו, גוף ונפש וקמון - כלם שקולים. במה שחביב עליו, מסר אותו באהבת רבנו, וכאותו זמן נקשר במלת אהב"ה שהיא בראשית, וכאלו בו ברא עולם, ומי שלא מוסר נפשו או ממונו באהבת רבנו בשעת השמד, כאלו החזיר עולם לתהו ובהו, ומי שמוסר נפשו וגופו וממונו בשעת השמד באהבת רבנו, זהו שנקרא אהוב רבנו ודאי, וכאותו עולם אין למעלה ממנו, ומשום זה הכתוב סמך לו והארץ היתה תהו ובהו.

ואהבת ה' היא המלכות שפלולה מכל הספירות, והיא מצות הקדוש ברוך הוא בכל תרני"ג מצוות, ובגללה נאמר מדוע אתה עובר את מצות המלך, והיא בנן עולם. השפחה הרעה היא חרבן עולם, ומשום

דאיהי ע"ב בחושבון, לקבל שמה מפרש ויסע ויבא ויט, דביה וא"ו כחושבון אח"ד, דהיינו מאמר אחד דאיהו בראשית, דאוקמוה עליה והלא במאמר אחד יכול להפראת, והאי איהו רחימוי דמאריה, מאן דמסר נפשיה באחד, ברחימוי דמאריה, ובגין דא ואהבת את יהו"ה אלהי"ך (דברים ו ח). אפילו נוטל את נפשו, דאם חביב עליה נפשיה מגופא לכך נאמר ובכל נפשו, ואם חביב עליה גופיה מממוניה לכך נאמר בכל לכבוד, ואם חביב עליה ממונא מגופא לכך נאמר בכל מאדך, במה דחביב עלך מסור ליה ברחימוי דמאריך בעת צרה.

ודא איהו נסיון דעתידין ישראל לאתנסאה בשבעין שנין דגלות בתראה, דעני חשוב כמת, וכאלו נטלין נפשיה, גופא ונפשא וממונא פלהו שקולין, במה דחביב עליה מסור ליה ברחימוי דמאריה, ובההוא זמנא אתקשר במלת אהב"ה דאיהי בראשית, וכאלו ביה ברא עלמא, ומאן דלא מסר נפשיה או גופיה או ממוניה ברחימוי דמאריה בשעת השמד, כאלו אחזר עלמא לתהו ובהו, ומאן דמסר נפשיה וגופיה וממוניה בשעת השמד ברחימוי דמאריה, דא אתקרי רחימא דמאריה ודאי, ובההוא עלמא לית לעילא מיניה. ובגין דא קרא סמך ליה והארץ היתה תהו ובהו (בראשית

א ב).

ואהבת יהו"ה איהי מלכות, פלילא מפל ספירן, ואיהי פקודא דקודשא בריך

הוא בכל תרני"ג פקודין, ובגינה אתמר (אסתר

א ב) מדוע אתה עובר את מצות המלך, ואיהי בנן עלמא. שפחה בישא איהי חרבן עלמא, ובגין דא אתמר בה (בראשית א ב) והארץ היתה תהו

זֶה נֶאֱמַר בָּהּ וְהֶאֱרַךְ הִיטָה תְּהוֹ
 וְבַהּ, וְהִיא רְצוּעָה בְּיַד הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא לְהִלְקוֹת בָּהּ הַרְשָׁעִים.
 וּמִשּׁוּם זֶה, מִי שְׂאוֹהֵב אֶת
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתּוֹךְ נִפְשׁוֹ
 או גּוֹפוֹ או מְמוֹנוֹ, שִׁישְׁמַר אוֹתוֹ
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הָרִי אֶהְבֵּתוֹ
 תְּלוּיָה בְּאוֹתָהּ שְׁנַתֵּן לוֹ, וְאֵינָה
 עֶקֶר אֶהְבֵּתוֹ, שֶׁזוֹ לֹא אֶהְבֵּה,
 שְׂאֵם נִטְלָה מְמוֹנוֹ או גּוֹפוֹ כּוֹפֵר
 בּוֹ. אֵינּוּ עֶקֶר הָאֶהְבֵּה, עַד
 שְׂמוּסָר נִפְשׁוֹ בְּאֶהְבֵּת רְבוּנוֹ.
 וְאֵם כָּל הַשְּׁלֵשׁ שְׁקוּלִים לְגַבְיּוֹ,
 יִמְסַר אֶת כָּלָם עַל קִדְשֵׁת שְׂמוֹ
 בְּאֶהְבֵּה, וְזֶהוּ עֶקֶר הָאֶהְבֵּה,
 שֶׁהִיא אֶהְבֵּת יְהו"ה מְלָכוֹת,
 שֶׁהִיא אֶהְבֵּת חֶסֶד, שִׁירָאָה הִיא
 מִצַּד הַגְּבוּרָה, וּמִחֶסֶד הִיא
 מְלָכוֹת, אֶהְבֵּת יְהו"ה, כְּמוֹ
 שְׂנֶאֱמַר מִגְּבוּרָה הִיא יִרְאת ה'.

וְהַתּוֹרָה שֶׁהִיא תְּרִי"א - מְשַׁנֵּי־הֶם
 נִתְּנָה לְיִשְׂרָאֵל, וְזֶה עֲמוּד
 הָאֲמֻצָּעִי, מִצְדוֹ נִקְרָאת הַמְּלָכוֹת
 תּוֹרַת יְהו"ה (תְּמִימָה), וְהִיא מְצוּהָ
 שְׁלוֹ בְּכָל תְּרִי"ג מְצוּוֹת שֶׁתְּלוּיִים
 מִשְׁמוֹ, שֶׁהֵם שְׂמִ"י עִם י"ה -
 שֶׁס"ה. זְכָרִי עִם ו"ה - רמ"ח,
 הִיא בְּצַלְמוֹ כְּדַמוֹתוֹ.

וְעוֹד תִּקְוֵנוּ ז', וְהַמְשַׁפְּלִים יִזְהָרוּ,
 אֵלֶּה שִׁיּוּדָעִים בְּמִלַּת בְּרֵאשִׁית
 מְצוּהָ שְׁלִישִׁית, שֶׁהִיא בְּרִית
 מִלָּה, וְהֵינּוּ בְּרֵאשִׁית - בְּרִי"ת
 א"ש, וּבְרִית הִיא י', וְעִם א"ש
 נַעֲשֶׂה אִי"ש, וְאֵף כֶּף הָאוֹת ה'
 עִם אֵשׁ הִיא נִקְבָּה, וְעַל שְׁתֵּי
 הָאִשׁוֹת נֶאֱמַר בְּתַחֲלָה כְּתַנּוֹת
 אוֹר, שֶׁבִּהְיוּ עֶקְבוֹ מִכָּהָה גִּלְגַּל
 חֲפָה.

וְהֵינּוּ בּוֹרָא מְאוּרֵי הָאֵשׁ, שֶׁהֵם
 בְּהַבְדָּלָה, י"ה מִן אִישׁ וְאִשָּׁה,
 אַחַר שֶׁחֲטָאוּ - וַיַּעַשׂ יְהו"ה
 אֱלֹהִי"ם לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ כְּתַנּוֹת
 עוֹר וּלְבָשָׁם, וְהֵינּוּ בּוֹרָא מְאוּרֵי
 הָאֵשׁ, (אִשָּׁה), וְזֶה עוֹר שֶׁל נָחֶשׁ

וְבַהּ, וְאִיהִי רְצוּעָה בְּיַד דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 לְאֶלְקָאָה בֵּיה חַיִּיבֵיָא.

וּבְגִין דָּא מָאן דְּרַחֲמִים לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 מִגּוֹ נִפְשִׂיה או גּוֹפִיָה או מְמוֹנִיָה,
 דִּינְטִיר לִיה קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, הָא רַחֲמִימוֹ
 דִּילִיָּה תְּלוּיָה בְּהִיא דִּיהִיב לִיה, וְלֹא עֶקֶר
 רַחֲמִימוֹ, דִּלְאוֹ אִיהוּ הָאֵי רַחֲמִימוֹ, דְּאֵם נִטְלָה
 מְמוֹנִיָה או גּוֹפִיָה כְּפַר בֵּיה, לֹא אִיהוּ עֶקֶר
 רַחֲמִימוֹ, עַד דְּמְסַר נִפְשִׂיה בְּרַחֲמִימוֹ דְּמְאָרִיָה,
 וְאֵם כָּל תְּלַת שְׁקוּלִין לְגַבְיָה, יִמְסוֹר לוֹן כְּלָהּ
 עַל קִדְוֶשֶׁת שְׂמִיָּה בְּרַחֲמִימוֹ, וְהִיא אִיהוּ עֶקֶרָא
 דְּרַחֲמִימוֹ, דְּאִיהוּ אֶהְבֵּת יְהו"ה מְלָכוֹת, דְּאִיהִי
 אֶהְבֵּת חֶסֶד, דִּירָאָה מְסֻטְרָא דְּגְבוּרָה אִיהִי,
 וּמִחֶסֶד אִיהִי מְלָכוֹת אֶהְבֵּת יְהו"ה כְּמָה
 דְּאֶתְמַר, מִגְּבוּרָה אִיהִי יִרְאת יי'.

וְאוֹרִיָּתָא דְּאִיהִי תְּרִי"א מִתְּרוּיָהוּ אֶתְיָהִיב
 לְיִשְׂרָאֵל וְדָא עֲמוּדָא דְּאֲמֻצָּעִיתָא,
 מְסֻטְרִיָּה אֶתְקִרִיָּאת מְלָכוֹת תּוֹרַת יְהו"ה
 (תְּמִימָה), וְאִיהִי מְצוּהָ דִּילִיָּה בְּכָל תְּרִי"ג פְּקוּדֵי
 דְּתְלִיין מְשַׁמִּיָּה, דְּאֵינּוֹן שְׂמִ"י עִם י"ה תְּלַת
 מְאָה וְשִׁתִּין וְחֲמִשׁ, זְכָרִי עִם ו"ה מְאֵתָן
 וְתַמְנָיָא וְאַרְבַּעִין, הִיא בְּצַלְמוֹ כְּדַמוֹתוֹ.

וְעוֹד תִּקְוֵנָא ז', וְהַמְשַׁפְּלִים יִזְהָרוּ, אֲלִין
 דִּידְעִין בְּמִלַּת בְּרֵאשִׁית פְּקוּדָא תְּלִיתָאָה
 דְּאִיהִי בְּרִית מִלָּה, וְהֵינּוּ בְּרֵאשִׁית בְּרִי"ת
 א"ש, וּבְרִית אִיהִי י', וְעִם א"ש אֶתְעַבִּיד
 אִי"ש, וְאוּף הִכִּי אֶת ה' עִם אֵשׁ אִיהִי נוֹקְבָא,
 וְעַל תְּרִין אִישׁוֹת אֶתְמַר בְּקִדְמִיתָא כְּתַנּוֹת
 אוֹר, דְּבַהּוֹן עֶקְבוֹ מִכָּהָה גִּלְגַּל חֲפָה.

וְהֵינּוּ בּוֹרָא מְאוּרֵי הָאֵשׁ דְּאֵינּוֹן בְּהַבְדָּלָה,
 י"ה מִן אִישׁ וְאִשָּׁה, בְּתַר דְּחָאבוּ וַיַּעַשׂ
 יְהו"ה אֱלֹהִי"ם לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ כְּתַנּוֹת עוֹר
 וּלְבִישָׁם (בְּרֵאשִׁית ג' כ"א), וְהֵינּוּ בּוֹרָא מְאוּרֵי הָאֵשׁ